

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת צו – שבת הגדול

בס"ד, עש"ק פרשת ויקרא
י' ניסן תש"פ – שנה י"א גליון תק"ד

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת			
ירושלים	6:24	7:38	8:18
בני ברק	6:39	7:40	8:15
ניו יורק	7:05	8:24	8:36
מונטריאל	7:07	8:27	8:39

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מזקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו (ו ב)

בחינת צלם, היינו שהצלם שלו והלבושין נעשה אצלו בבחינת קמנות. כל הלילה היינו שהוא צריך לתקן אותם כל זמן שהוא עומד בבחינת קמנות, שאז הוא בבחינת כל הלילה, עד הבקר עד שיגיע לזמן הגדלות שאז יהיו מתוקנים כל המחשבות זרות שלו.

ומהו התיקון שצריך לעשות, שיהיה ואש המזבח תוקד בו היינו שבתוך המחשבות זרות יש ניצוץ קדוש ורק שמכוסה ומלוכש בלבוש הרע, ולכן אינו מאיר הניצוץ הקדוש, וע"ז אומר התורה שצריך להסיר את הבגדים הצואים, וע"ז יהיה האש של המזבח היינו הניצוץ הקדוש תוקד בו מאיר בשלימות, ע"י שיעשה לה מלבושים מתוקנים, והוא ולבש הכהן מדו ב"ד בגי' שש, היינו שהכהן הגדול צריך לתקן ולהלביש מלבושים חדשים לכל הששה ניצוצי הקדושה שיש בששה מיני מחשבות זרות הנ"ל, ומכנסו בד הכוונה למחשבות זרות של בחינת יסוד שנכלל בו ג"כ שש מדרגות בסוד ו' זעירא.

וע"ז והרים את הדשן הרש"ן בגי' מחשב"ה זרות אשר תאכל את האש שמכלה את הניצוץ הקדוש שיש בה, ע"י את העלה שהם המחשבות זרות שלו. ושמו אצל המזבח שיעלהו לצד הקדושה, וע"ז ופשט את בגדיו הצואים, ולבש בגדים אחרים המעולים להניצוץ הקדוש הזה, וזה יהיה ע"י והוציא את הדש"ן שהם המחשבות זרות מחוץ למחנה של הקדושה. ואז יהיה אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה שהניצוץ הקדוש יאיר תמיד לא תכבה.

הקב"ה יעזור לנו שנוכל לתקן את כל המחשבות זרות, ויהיה כל מחשבותינו טהורות וקדושות לעבודתו יתברך, וע"ז יהיו מעשינו לשם שמים, כי סוף מעשה תלויה במחשבה תחילה, ואז נוכל לעבוד את השי"ת בלבב שלם אכיה"ר.

רעוא דרעיון תשע"ה לפ"ק

הצלם פ"א) וז"ל: והנה כל המצות הם לתקן בחינת הכלים, והצלמים הנקרא הכל דגרמי כנ"ל, שהם הניצוצין שירדו עם הכלים שנשברו, ולא נתנו המצות אלא לצרף ולברר וללכ"ן הצלמים וגם הכלים, ולהסיר מהם הקל"י, לכן הצלם הוא תרי"ג איברים, ואלו הם כללות צלם א' יצה"ט שבאדם, וכנגדן תרי"ג רעים כללות צלם א' ונקרא יצה"ר, ותחלה נתקן הצלם בעה"ז, ואחר שנתקן הצלם ודאי שממילא נתקנו הכלים ג"כ, ואז אחר מות האדם שהוא הכלים האלו, מתלבש הצלם ההוא בכלים ההם האחרים הראויין לו האמיתיים, הנקרא לבושי האדם שבנ"ע הארץ, ושבנ"ע העליון, ושבכל עולם ועולם. ואמנם כבר ידעת מהתחלקות הנשמה לכמה ניצוצין, ובכל גלגול וגלגול באים מקצת מהם, וכפי מספר הניצוצין של צלם ההוא הבא להשתלם עתה בגלגול זה, כך הוא מספר ניצוצין שיש בצורה ההוא, וכפי מספר ניצוצותיו כך מספר ימי חייו, והימים שעשה בהם מצות נתקן ניצוץ א' של הצלם ההוא, והיום שאין נעשה בהם מצות, נשאר פגום ניצוץ ההוא, של הצלם ההוא, שהוא כנגד היום ההוא, וכעד"ז נתקניו הכלים שהם הלבושים שיש בג"ע הארץ, כל ניצוץ וניצוץ בכל יום ויום עיי"ש.

וזו מה שמרמז כאן התורה צו את אהרן ואת בניו שהם לבשו בגדי קודש בגדי כהונה, והצדיקים ההם יכולים לתקן את המחשבות זרות ולהלבישם מלבושים חדשים וקדושים לאנשי דורם.

וזוהו זאת תורת העלה הוא העולה היינו שהתיקון של המחשבות זרות, הוא ע"י תורת שהוא קיום התרי"ג מצות של התורה, שמוזה נעשה לבושים חדשים להניצוץ הקדוש שהיה שבוי בתוך המחשבה הרעה.

וזוהו שכתוב על מוקדה על המזבח כמו זעירא, שמרמז שיע"י המחשבות הרעות גורמים שהסתלקו הצלם והלבוש הקדוש מקיום המצוות ומתלבושין בבגדים הצואים, כי מוקדה בגי' צל"ם, בגי' שם קנ"א אה"ה במלוי יוד"ן

איתא במדרש (ויק"ר ז ג), גופא אמר רשב"י, לעולם אין העולה באה אלא על הרהור הלב, א"ר לוי, מקרא מלא הוא 'העולה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אומרים' (יחזקאל ט). שהעולה בא על פגם במחשבה. וכ"ה ג"כ בזה"ק (ח"ג כו). וז"ל: צו את אהרן ואת בניו לאמר רוא הכא, דהא אוקימנא לית צו אלא עבודה זרה, והכא אתייהיבת ליה לאתוקרא ההוא מחשבה רעה, ולאעברא לה מגו קודשא, בהאי רעותא דסלקא לעילא.

ונזכר לפרש עפ"י זה, דהנה הרהור הלב הם המחשבות העולה על האדם, וע"ז בא קרבן העולה, כדי לעלות אותם המחשבות לשורשם, וכמו שידוע שאחד מהיסודות הגדולים שגילה מרן הבעש"ט הקדוש זי"ע (בעש"ט ע"ה) עמוד התפילה אות קה) הוא הדרך אך להעלות כל הוי"ן מיני מחשבות זרות, שהם מתייחסות לחג"ת נהי"ם שיש בהם צד הרע וצד הטוב, הבאות לאדם בשעה שעוסק בתורה ותפלה, וצריך להעלותם בשורש המדה העליונה שמכוון אותה מחשבה זרה כידוע, כי הרי יש בתוכם ניצוץ טוב וקומה שלימה, וצריך לעלותם לשורשו שכצד הטוב.

היינו שהניצוץ הקדוש הזה שיש בכל מחשבה ומחשבה הנמשך מהשבע מדרגות הנ"ל, נתלכשו בלבוש של רע ומכוער, וע"ז יונקים ח"ו החיצונים מניצוץ הקדוש הזה, ולכן צריך האדם לעלות ולתקן את הניצוץ הקדוש הזה, ולהסיר ממנה את הלבוש הרע ולהלבישו מחדש בלבוש טוב וקדוש, כמו שידוע שמכל מעשה המצוות נעשה לבוש לנפש ונקרא חלוקא רבנן, ולהיפוך ח"ו מעבירות נעשו בגדים הצואים כמו"ש 'הסירו הבגדים הצאים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות' (זכריה ג ד), שבעוד הבגדים הצואים עליהם אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק.

והנה ענין תיקון הלבושיין הוא בחינת הצלם, כמבואר ממרן האר"ז"ל בעץ חיים (שער

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו (ב.ד).

עין בספר קוד"ק נועם אלימלך מרבינו רבי אלימלך מליזענסק זצלה"ה, שמרמו כאן לתורה לשמה ע"ש. ואפשר לרמוז דהנה הר"ת של 'אש' הוא ש'כינת אל', היינו דוה ידוע ממון הארזי"ל כוונת תורה לשמה, לשם ה', וה' יש לה ג' מילואים, כוה ה"י ה"א ה"ה מספר אל', וזהו כוונת תורה לשמה, וזה 'אש המזבח תוקד בו'.

'פרי חיים' מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו (ב.ד).

פרש"י הקדוש, אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות. אר"ש ביותר צריך הכתוב לזרו במקום שיש בו חסרון כים. אפשר לפרש שזה ידוע דברי הוהר הקדוש (ח"ב פה.) וז"ל הקדוש, תנא כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעתא תליין. שהשבת קודש משפיע מזון רוחניות וגשמיית לכל השבוע, מה שצריכים כל אדם שבישראל. וזה שמעתי בשם הגה"ק רבי מרדכי מנדבורנא זצלה"ה, למה השבת קודם פסח נקרא שבת הגדול, כי צרכי חג הפסח הם הרבה מאד יותר מכל החגים שבשנה, וממילא השבת שקודם פסח צריך להשפיע יותר משאר השבתות, ולכן נקרא השבת גדול כי הוא משפיע יותר על כל השבוע של חג הפסח. וזה ידוע מחכמו"ל (שבת קיד:) שהכהנים ורזין הן.

וזה אפשר לרמוז 'מיד ולדורות' עה"כ בנימטריא השב"ת, וזה שמרמו הפסוק הנ"ל 'צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה' אין צו אלא לשון זירוז, שצריכים הכהנים לזרו את בני ישראל 'מיד ולדורות' בנימטריא השב"ת, שבני ישראל ישמרו את השבת קודש, כדי שהשבת ישפיע עליהם על הכל, שאם חו"ש לא ישמרו את השבת קודש, חוץ מזה שיש בו עבירה גדולה גם לא יהיה להם השפעה, וזה אר"ש ביותר צריך הכתוב לזרו במקום שיש בו חסרון כים, שלא יהיה להם כלום. והשם ירחם על עמו בני ישראל שיכנס בהם רוח טהרה אכיה"ר.

'מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא

אם על תודה יקריבנו וגו' (ד.ט).

כי ארבעה צריכין להודות שנפלו תחת הרע שבארבע יסודות, ולא הפכם בנדיבות לב אל הקדושה. כי החולה בא מהסתלקות חכמה, ושתה מים הרעים מים הודונים, ולזה נפל בחולי מחמת שפירש מן התורה. ונתפס בבית האסורים מחמת שפנס ביסוד אש, כעס וגאווה וחילול שבת, בהסתלקות הכנעה ותשובה כינה. ותעו במדבר

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

טעם למה נקרא שבת קודם חג הפסח 'שבת הגדול'

אמר הרה"ק מהאדאם זי"ע בשם רבינו הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע, אשר השבת שלפני פסח נקרא 'שבת הגדול' בלשון סגי נהור, כי הוא בבחינת קמנות שלפני הגדלות של חג הפסח הבעל"מ.

'נועם שיח'

אמרו חז"ל (שבת קח:) אם משמרים ישראל שתי שבתות מיד נגאלין, שנאמר 'כה אמר ד' לסריסים אשר ישמרו את שבתותי' (ישעיה נ"ד), וכתוב בתריה 'והביאותים אל הר קדשי' (שם פסוק ט). ונראה לרמוז כי קאי על שבת הגדול, וחג הפסח שנקרא גם כן שבת, כי יו"ט נקרא שבת, ויבוי"ט של פסח בפירוש נאמר בתורה הקדושה דנקרא שבת כדכתיב (ויקרא כ"ט) 'וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה, וכדברי רבינו הקדוש אור עולם באוצר חיים הרבי מהרצ"א מדינאב זצוקלה"ה (בני יששכר ניסן י"ב, ג) דלכן נקרא פסח שבת, יען כי שבת היא קביעא וקיימא קדושה שלה מיוצר בראשית, ואין קדושתה תליא בקדושת ישראל. אבל יו"ט היא מקרא קודש על ידי קדושת ישראל מקדשים ירחים והחדש וקובעים מועדים בבית דין כידוע, וזה כפסח מצאנו ראינו כי הקב"ה הכניסנו לשערי הקדושה שלא מצד מעשינו, וכן הוא בכל שנה ושנה, לכן אומרין בקידוש של שבת 'זכר ליציאת מצרים', שהג הפסח היא דוגמת קדושת שבת בלי התעוררות דלתא כאמור, וזה מצאנו ראינו כי פסח נקרא שבת, עכ"ד הרבי מהרצ"א בתוספת ביאור לשונו.

וזה אם משמרים ישראל שתי שבתות, היינו ה'שתי שבתות' הסמוכות 'שבת הגדול', ושבת השני 'חג הפסח', אם משמרים אותן כהלכתן, היינו אם עושים בהם תשובה כראוי כאמור, כי עיקר שבת הגדול על תשובה כאמור, ועיקר חג הפסח גם כן על תשובה קבלת עול מלכות שמים כאמור.

וזה זכור ושמור דביבור אחד נאמרו (ר"ה טו.), כי 'זכור' סובב הולך על שבת קודש כמ"ש 'זכור את יום השבת לקדשו' (שמות כ"ח), 'ושמור' נקרא חג המצות שנאמר 'שמור את חודש האביב' (דברים טו.א), 'ושמרת את החוקה הזאת למועדה מימים ימימה' (שמות י"ג), 'ושמרתם את המצות' (שם י"ז). 'בדיבור אחד נאמרו' על כונה אחת שניהם, על תשובה וקבלת עול מלכות שמים באים שניהם, שבת מורה על אהדותו יתברך, ופסח מיכלא דמהימנותא כאמור, והקרבנות קרבן פסח כביבור דוקא אחדות ישראל כאמור.

וזה 'מיד נגאלין' כי במצרים כאשר הקדישו את השבת הגדול, שלקחו זה לקרבן פסח, ועשו בו תשובה קבלת עול מלכותו יתברך, וגם קדושת חג המצות, לכן זכו לגאולה יציאת מצרים באותו לילה, וזה לשון 'מיד נגאלין'.

'פרי חיים' מועדים דף ר"ב מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

בישימון דרך רעב גם צמא (תהלים קוד), ע"י שפנס ברוח ממללת, תפארת, בלשון הרע ובהתפארות ובהבחות רעות נפילות. ועמד עליו ים לבלעו ובגלים שלו ע"י שפנס במלכות שמים, ועשה מצות אנשים מלומדה (ישעיה כ"ג) בעצבות ועצלות וחשכות, וכל אלה מצד הרע שבארבע היסודות. ולכן כשניצול מביא תודה בארבע מינים להחזירם אל הקדושה, וגם את היצר הרע מחזירו משד למלאך, וכל זה בנדיבות הלב של היצר הרע לב רע, להחזירו לב בשר השמ"ל.

'היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא (י"ט)

וקבלנו שאם נתגבר על אדם איזה מדה רעה רחמנא ליצלן, יעתיק עצמו לאחריה, ושניהם יתבטלו, כגון מי שנתגבר עליו הכעס, יקח תינוק וישעשע עצמו עמו וזה אהבה פחותה ושניהם יתבטלו, כי הקליפה אולא בפרודא, וכן להיפך, והחכם יבין לאשוריו וילך בדרך השם ביראה אמיתי. ולכן מחשבת פסול מפאק מידי פגול (ובחים כ"ט): כי שניהם נתבטלו מכחן הרעה, ומעתה תבין היטב מחשבת פסול פגול.

'אוצר החיים' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם פי שבעת ימים ימלא את ידכם (ל.ט)

רצונו לומר, מכאן ועד סוף הפרשה נדרש לכל הימים טובים, כלומר 'ומפתח אהל מועד' הוא כנגד ב' ימים דראש השנה, כי כתיב (דברים כ"ט) אתם נצבים היום כולכם וגו', שזהו 'אהל מועד' שנקהלים כל ישראל בראש השנה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובא להשמיענו 'לא תצאו שבעת ימים, שהם ששה ימי תשובה עם ערב יום הכיפורים, שהוא 'עד יום מלאת ימי מלאיכם' שנכתבו כולכם לחיים, שנתמלא כל הימים של כל השנה חותם חיים, והמעט כי שבעת ימים אלו הם מסוגלים, ימלא את ידכם בכל שלשה ברכות בניס חיים ומונוא.

'כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם' רצונו לומר פסוק זה מיידי מיום הקדוש, דכתיב (טו.ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לפני ה' תטהרו. 'ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים' 'ושמרתם את משמרת ה' ולא תמותו כי כן צוית' זה הפסוק מיידי מחג הסוכות ומחג הפסח, כלומר 'תשבו יומם ולילה שבעת ימים' הוא ימי חג הסוכות, 'ושמרתם את משמרת הויה' זהו חג הפסח, לשמור מחמץ ומשאוור וממשהו חמץ, 'כי כן צוית' בתורה הקדושה.

'בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא ז"ע

הלכות ימי ניסן

אין אומרים למנצה ועקידה.

הנהגים לקרות הנשיאים בראש חודש ניסן בצבור יקראו בלא ברכה^ה, אבל לדעת גנת וורדים (כלל א סימן מט)^ו צריכין לברך, והנשיאים יקראו ג' כמו בחנוכה, ויברך בכל יום, ואפשר ובנשיאים כיון שאין בו לשלשה קרואים לא יברך.

(שוה"ט סימן קלה ז"ז סק"ב)

מסגרת השלחן

לבריאה. אמנם באצילות נתעברה המלכות ע"י זיווג בנפילת אפס, וירדה כאן בבריאה מעוברת. אמנם עתה בבריאה היא יולדת, ולכן היה צועקת עתה טוד הע' קליון של היולדת כנז' בזה, נגד ע' תיבין שבמזמור הזה, ואח"כ יולדת הנוקבא דז"א, ע"כ. הרי שנראה בזה כוונתו שמזמור למנצה קשור לתחנון, לכן כשאין אומרים תחנון א"א למנצה.

ד. מקור מנהג זה הוא מהשל"ה (מסכת פסחים, נר מצוה אות ו') שכתב בא"ד - וכמו שכתב הטור (סימן תכ"ט) בשם מסכת סופרים, דאין מתענין בניסן מפני שבאחד בניסן הוקם המשכן, וי"ב נשיאים הקריבו קרבנם כו'. נלע"ד מנהג טוב לקרות בכל יום ויום פרשת הנשיא של זה היום, כי כל נשיא ונשיא היה לו סודות גדולות אשר המשיכו שפע הרוחניות כל אחד לשבטו כל ימי עולם. ולא לחנם כתבה התורה כל שבט ושבט ופרטה הקרבן, אף על פי שכולם היו שוות, והיה מהראוי לומר בדרך קצרה, וכן זה הנשיא הקריב וכן זה הנשיא הקריב כו', אלא לכל אחד היה לו סודות מיוחדות. ובזה הדרך דרך מדרש רבות לבאר טעמים לכל נשיא ונשיא טעם אחר, וגם דברי הרבות הם סודות מופלגות מושגות למי שחלק לו השם המהכמה האמיתית. ובקריאת הפרשה הוא מעורר קדושת היום, וכאשר נהגו הספרדים לומר בכל זמן וזמן מזמורים מעניינים של יום. ומצאתי כתוב בכתבי הקודש דהאר"י ז"ל, וכן מציינו הים נקרע ל"ב קרעים, כמו שנאמר (תהלים קלו יג), לגזור ים סוף לגזרים, לכל שבט ושבט בפני עצמו.

מובא בבאה"ט (סימן תכט סק"ו) שכתב - ועשל"ה שיש לקרות בניסן כל יום הנשיא שלו, ובי"ג פרשת בהעלתך עד כן עשה את המנורה. וכן בסידור **יעב"ץ** (דיני חודש ניסן) דיש יחידים שנוהגים לקרות וכו', וכן מזכיר **החיד"א** בעבודת הקודש (מורה באצבע סימן ז) אמנם שם לא כתב לקרות בס"ת. **ה. בליקוטי מהר"ח** (הנהגת חודש ניסן), כתב - והנה יש מקומות מוציאים ס"ת לקרוא בו הנשיא, ויש מפפקין במנהג הזה דמשמע בירושלמי דאין לקרות בס"ת בלא ברכה, עיין ש"ת **מהרש"ם** (ח"א סימן קעה), אך ראיתי שני גדולי הדור שנהגו כן להוציא הס"ת לקריאת נשיא ה"ה מן הגה"ק מ"ה **חיים האלברשטאם מצאנו** ואדמו"ר הגה"ק מ"ה **יקותיאל יהודה ט"ב מסינעט** ז"ע, ובודאי גם רבותיהם היו נהגו כן, עכ"ל.

ו. מובא **ברכני יוסף** (סימן קלה סק"ב) - ומ"ש הרב **גנת ורדים** (כלל א' סי' מ"ט) דבאיזה יום שישכימו עשרה לקרות בספר תורה שפיר דמי, ויוציאו ספר תורה ויקראו בברכות מפני כבוד צבור, והלואי שיקראו כל יום, אלא דלא תקון רבנן קריאה כל יום מפני הטורח וכו', עש"ב. אין דבריו מחוורים, ואין להאריך. וכן רבינו הביאו לפני זה את דבריו וסיים - אין דבריו מוכרחים. אמנם בקריאת משנה תורה בהושענא רבא סובר רבינו כגנת ורדים שאפשר לקרות בברכה, ע"ש בזר זהב הנ"ל.

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבתינו ז"ע

שוורים מקשיבים לתפילתו של רבינו והמגפה שבהם נעצרה

כשעניתיו לו ביהו"ו, אמר: עכשיו אמור לרועים, שיוציאו את כל השוורים לחלקת המרעה וישמרו עליהם. אני ושאר אנשי המנין התאספנו מסביב לרבינו, ורבינו בעצמו עבר לפני התיבה בהתעוררות רבה, וכשהתחיל בחזרת תפילת שמונה-עשרה של מנחה, עשו השוורים מעין עיגול סביבותינו והקשיבו כמו אנשים לתפילתו הנעימה, מבלי לנוע אבר ומבלי להשמיע שום געיה. רבינו חזר העירה קאמרנא, ומאז לא מת אצלי אף שור אחד והמגפה נעצרה.

'בית קאמרנא'

אמרתי הסע אל מורי ורבי רבינו **יצחק אייזיק מקאמרנא** זיע"א, שבודאי ישוע אותי מאסוני הלזה. קמתי ונסעתי לרבינו וסחתי לו על אסוני. שמע רבינו באוזן קשבת על המקרה, ענה רבינו: אני אבוא אליך להתפלל תפילת מנחה, אבל השתדל איפוא לאסוף מנין אנשים בשדה המרעה, ותוציא כל השוורים לשמוע את תפילתי, ואני מקוה להי שתעצר המגפה. למחרת הזמנתי מנין עשרה אנשים, ושלחתי מרכבתי להביא את רבינו לכפר. כשבא רבינו ושאל אם ישנו כבר מנין?

סיפר הרה"ח ר' צבי קסלר ששמע מפיו של הרה"ח ר' יעקב יהודה ריכטר ז"ל שהוא היה בעל המעשה. וכה סיפר. כשהחזקתי אחוזה בכפר 'סוסילוב' בסביבות העיר קאמרנא, קניתי בהונגריה הרבה שוורים צעירים, והעמדתי אותם על פסולת בית ביטול השכר שלי, בכדי לפטם אותם. ופתאום, כאשר השוורים התחילו כבר להשמין ולקבל עליהם בשר, הופיעה איזו מחלה בבהמות והתחילה להפיל חללים בין השוורים. הבאתי את הרופא הווטרנרי של הכפר ועדיין המגפה לא נעצרה.

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים ז"ע

ענין הקרבנות בזמן הבית ובזמן הזה

נפש הבהמיות גוף החיצון, ובתוך אותו נפש הבהמיות יסוד עפר מתלבש קליפות נוגה בסוד היצר טוב והיצר הרע, בסוד צלם גוף הפנימי, ובזו המלבוש דנוגה מתלבש נפש דעשיה בחינות אורות, ואינה נחנית וניזונית מחיצונית הנקרא נפש הבהמה, אלא על ידי התלבשות היצר הרע, שהוא הגובר בה ומלכלך אותה, ומקרב לה העיכור והשמרים הרע של נפש הבהמיות, ובהכרח תהיה הנפש בתחלואים ותחטא, כי מזונה הם מאכלים רעים.

אך כשהיצר טוב גובר על הארבע יסודות, כפי המבואר בשער הקדושה למרן אלקי, אז אינו מברר רק זפות הדם והטוב והמובחר שבאותו נפש הבהמיות, ומקרב לנפש דעשיה, אז היא בריאה ואינה חוטאת, כי גם ד' יסודות חומריים של נפש הבהמיות מורכבים מטוב ורע, ומאותה חלק הרע שבה הוא מזון ליצר הרע שבשרשו הוא ס"מ, וכשזה גובר מקרב העיכור והרע שבו אל נפש העיקרית, כי הנפש והאורות אף דעשיה הוא טהורה ומבוררת, אלא שיונקת וניזונית לזימנין מן היצר הרע.

ונמצא תבין סדר האדם, כי בגוף החומרי נפש הבהמיות יש ארבע יסודות רעים, ועליהם שוכן מלבוש ד'כתנת עור' (בראשית ג כא) משכא דחויא, וארבע יסודות הרעים מעוררין לכל מדות ותאוות רעות מחשבות רעות רחמנא ליצלן. אבל יש ג"כ ארבע יסודות מסיטרא דטוב, ועליהם שוכן מלבוש ד'כתנת אורי' בסוד קליפות נגה הטוב שבה, ובכח אלו יכול לחזור גם כחות ארבע יסודות רעים לקדושה או להיפך רחמנא ליצלן, וזהו הבחירה.

ונמצא כי העכירות של נפש הבהמיות של אדם, כשעולה אל נפש הפנימי לזיון ממנה, הוא גורם לחטוא לו, ומי גרם לו עכירות בתחלה בנפש הבהמיות של אדם, ודאי שנמשוך לו מנפש הבהמיות שבעל חי, שהוא חיצונית נפש הבהמיות שבאדם.

ולכן כשאדם חוטא ומקרב קרבן נפש הבהמיות של בעל חיים, שהיא גרמה לו לחטוא, ואז נחית אש גבוה ושוּרף את העכירות, ואז שורש נפש הבהמיות של אדם נמשך לו זכות ונקיות ומתכפר האדם. ולהיות כי גם נפש הדומם והצומח הם יתר עכורים, כי גם הם גורמים ומסייעין לחטוא, ולכן גם הם נקרבין על המזבח לכפר על האדם ולנקותו מכל מדות רעות, ולהחזיר הכל לטוב, לעבוד את השם בכל הכחות ומדות רעות גם כן, ואז יתברכו כולם ממקור הברכות.

'אוצר החיים' ויקרא דף ו. וע"ע 'זוהר חי' ח"א דף לד.

עיקר העבודה הוא להרבות בקדושה ולהמעיט כח הרע והוא ע"י קרבנות עולה וחטאת

עיקר עבודה שלנו ליוצר בראשית [הוא] להוסיף כח בקדושה שיתרבה שפע קדוש בין הקדושים, וזה עיקרו נעשה על ידי קיום העשין, שעולה מכפרת אעשה (יומא לו). ועוד עבודה גדולה להמעיט כח הרע, להשפילו ולהמעיטו, וזה נתקן על ידי החטאת, ולכן מתחלה צריכין להשפיל הרע ואחר כך להוסיף שפע וחיות בקדושה [כטעם שחטאת קודמת לעולה (פסחים נט)].

'אוצר החיים' ויקרא דף מט.

ועדיין היצר בתוקפו, צריכין לבטלו מכל וכל לבער החמץ.

וביום הקדוש יום עצרת, אדרבה מחמת גודל קדושת היום אפשר לבא לביטול המציאות, ושיתבטל היצר מכל, ולכן בהכרח להשאיר לו איזה כח בקדושה שיהא נשאר כח היצר מה שצריכין אותו לעבודת האל ב"ה וב"ש.

ולכן בא שתי הלחם חמץ, וכן קרבן תודה הבא להודות על שהצילו האל מצרות הסובבות מצד היצח"ר אפשר מגודל הודיה ושמחה שיתן לאל ב"ה וב"ש יבא לביטול, עד שיתבטל כח היצר מכל וכל, ולכן בהכרח להביא עם חמץ, ויש בזה דברים נעלמים אי אפשר להעלות כאן על הכתב והמשכיל יבין.

ולכן קרבן תודה [לא] יתבטל לעתיד מפעולתו, כי לעתיד לבא במהרה בימינו יתעקר היצר מכל וכל, אעפ"כ יסא לאותן הדברין הצריכין אותו לעבודת האל ב"ה וב"ש, כגון לחדותא דשמעתא ולהוליד בנים זרע ברך ה', כמבואר אצלנו בדרושים בספרי 'רקיע השמים' [היכל הברכה] על מסורת התורה על פסוק 'ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב' (אסתר ה ט) מלמד שנתעברה כל אחת בבו זכר (עי' שבת ל), ודי בזה למשכילים. ולכן קרבן תודה לא יתבטל מפעולתו אפי' לעתיד, כי לעתיד בוודאי יצטרך לישאר לו איזה כח קדושה שלא יבטלהו מכל וכל...

'עשירית האיפה' דף יח.

עבודת השם בזמן הגלות ובזמן הבית

ישראל... מגודל הצרות והמרירות הגלות, הם עומדין באמונה שלימה חזק כבדל... שלא יפלו לגמרי לתוך הקליפות והרע בתאוות עולם הזה ובהירהורים רעים רחמנא ליצלן, ובפרט חלילה בהירהורי עבודה זרה צואה רותחות, הבל וריק. ואור הצדיק עליון של יוסף ולפעמים של בנימין, עליו נאמר (משלי כז ו) 'טוב שכן קרובי, תמיד אף בגלות המר, ואינו נפרד מנכנסת ישראל אף רגע אחת, והוא 'טוב' לה 'מאח' [רחוק] תפארת, המורה על יחוד שבזמן המקדש פנים בפנים, שמן הטוב.

כי [יש] יותר תענוג להקב"ה בגלות מתורה ותפלה ויחודים ומצוות של ישראל, יותר מכל הקרבנות שהיה בזמן המקדש, בעת שהשמן הטוב היה יורד בעבודת הכהנים במקדש. כמבואר בזוהר (עבודת) [עבודה] של הכהנים מורה על השמן, ועבודה בזמן הגלות נקרא זיתים, מרורין כזית (עירובין יח:), על השכינה ועל גלותה וירידתה ובצער, והם מרורים בדוחק ועוני ויסורים וחלישות דעת, ובחסרון פרנסה, ומקבלין הכל באהבה, ומקדשין השם הגדול באמת... בגלות ומרירות, וחשכות וצער, פתאום יבוא האדון אל היכלו, ומאיר בלב ישראל בש"ע נהורין, אור מופלא מעין עולם הבא, ובזה יכולין להתקיים בגלות המר ליסבול הכל באהבה בחיבה.

'היכל הברכה' דברים דף קעב.

הרכב ד' יסודות של נפש הבהמיות שבאדם מטוב ורע. וענין הקרבנות שמכפרים על האדם

תדע אחי פרטות הענין, שגוף האדם החומר נחלק לד' ליחות, לבן אדום ירוק שחור, והוא סוד

אמירת סדר קרבנות וקטורת בציבור

יזוהר מאוד לומר סדר הקרבנות והקטורת בציבור בבית הכנסת, ויועיל להרבה ענינים, שיהיו עשרה מישראל ביחד אומרים סדר הקרבנות והקטורת והוא בכללם. ואם אמרם בביתו יחזור לאמרם עם הציבור בבית הכנסת, כי דבר גדול הוא לאמרם בציבור.

'שלחן הטהור' סימן מח, ז

מסורת מאבותינו לא להקריב בזמן הגלות

'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' (שמות כה ח). מצוה זאת על הציבור בזמן שהמלכות של ישראל מולכת, ואף שגם בזמן הזה יכולין להקריב קרבנות אף בזמן שאין בית, כי קדושת המקדש לא בטלה ויכולין לעשות כל הנ"ל, אעפ"כ מסורת לנו מאבותינו שלא ניבנה בית ולא נקריב קרבן בזמן הגלות, שלא יבואו טמאים ויטמאו המקדש ויעבדו שם פסיליהם, כי את זה לעומת זה עשה אלהים (קהלת ז יד), ואנו מייחלים ומצפים שיחזור המלכות לבעליה ויבנה המקדש מעשי ידי הקב"ה, בית ראשון ושני יחזור לנו מלך עליון במהרה בימים לא כביר, ומלך עליון ירחם.

'אוצר החיים' שמות דף ריג.

ביאור הגמרא

שכל הקרבנות והמועדות בטליו לעתיד

מה שכתוב (ויקרא רבה ט, ז) כל הקרבנות בטילות, לכאורה לא על ימי משיח נאמר, וכי בחנם אמר ר' ישמעאל (שבת יב:). לכשיבנה ביהמ"ק אביא חטאת שמינה, וכיוצא מצינו הרבה בש"ס, וכי על חנם יבנה המקדש במהרה בימינו, וכי להקריב קרבן תודה לבד יבנה המקדש.

ומה שאמרו כל הקרבנות בטילות, אפשר כוונתם לאלף השביעי שהוא מכוונה בשם 'עתיד לבא' כידוע, וכשיבטלו כל הקרבנות קרבן עומר בודאי ג"כ יתבטל, כידוע ליודעין טעם עומר, א"כ בימי המשיח כל הקרבנות יחזירו ולא עומר בלבד, ובאלף השביעי גם עומר יתבטל...

מעתה נשכיל בדברי חכמינו שאמרו כל הקרבנות בטילות לעתיד חוץ מקרבן תודה אשר לפי פשט אמיתי קאי על ימי המשיח, ומה טעם קרבן תודה לא יתבטל.

אבל אמיתות הפשט 'שיתבטל' היינו מפעולתו, כי אחר שלא יחטאו לא יצטרך לקרבן, ואחר שיהיה השלם בעולם ויהיה השלם בתכלית השלימות לא יצטרך לשלמים, ולכן יתבטלו מפעולתו, אבל יבא לפעולה אחרת הידוע ליודע נסתרות לבחון כליות.

וכל המועדות הבטילין, היינו מה שבאין לזכור יציאת מצרים, אבל בודאי לא יתבטל אות אחד מן התורה, אלא יהיה נעשים ונוכרים לענינים נסתרות.

אבל קרבן תודה לא יתבטל מפעולתו, כי טעם קרבן תודה הבאה עם חמץ, טעם אחד עם שתי הלחם הבאים מחמץ, כי מחמת גודל קדושת היום עצרת יום קבלת התורה, היא ביטול ליצה"ר מכל וכל כידוע.

ובאמת נצרך היצר לכמה דברים לעבודת האל ב"ה וב"ש, כידוע לטועמי טעם עבודה באמת. ולכן בימי הפסח שעדיין לא קבלנו עלינו עול מלכותו,